పాపఫలం

ఇది సుబ్రహ్మణ్యం చెల్లెలి కథ. తెలిసినవారి కిందుకో పాపమూ ఉంది ఫలమూ ఉంది.

ఆన 1929 డిసెంబరు 13 తేదీ లగాయతు సుబ్రమణ్యం చెల్లెలు పంకజాక్షి తాలూకు శీలం పాడయిపోయింది. ఆ రోజున ఆ అమ్మాయి శరీరం దాని మొగుడయిన లక్ష్మీనారాయణ వశమయింది. లక్ష్మీనారాయణకు దొరికిన ఆడుదాని శీలం పాడుగాకుండా వుండటమనేది ఎన్నడూ జరగలేదు.

పంకజాక్షి భర్తకు అచ్చిరాలేదు. అది కాపరానికి వచ్చినరోజు లగాయతు లక్ష్మీనారాయణ తన పాపాలకు ఫలితం అనుభవించసాగాడు. యముల వాళ్ళు వైద్యుల రూపాన వచ్చి అతన్ని నానా బాధలూ పెట్టారు. అతని రక్తంలో

అగ్నిహోత్రం ప్రవేశ పెట్టారు. అతన్ని బల్లమీద పడుకోబెట్టి కోశారు. రెండు నెలలయిన తరవాత లక్ష్మీనారాయణ గుర్తు పట్టటానికి వీలులేని స్వరూపంతో, మొహం మీది చర్మం తోలల్లే అయి, వేళ్ళు శాశ్వతంగా కొంగర్లుపోయి ఒక కాలు పక్షవాతం పాలయి బయటపడ్డాడు.

వాడు ముందు ముందు ఆటే పాపాలు చెయ్యలేడని వైద్యులు భరవాసా యిచ్చారు.

లక్ష్మీనారాయణ విషయంలో పుణ్యం గట్టుకున్న మహానుభావురాలెవరో తెలీదు కాని, చుట్టుపక్కలంతా – ముఖ్యంగా లక్ష్మీనారాయణ వేపు వాళ్ళు – పంకజాక్షికేసి చూశారు, "నువ్వే దీనికంతకి కారణ" మన్నట్టు. పాపిష్టివాడు పాప ఫలం అనుభవించటం ఎవరికీ ఇష్టం లేనట్టు కనపడ్డది. ఆ పాప ఫలంలో పంకజాక్షికి పత్నీ భాగం లేకపోవటం మరీ అన్యాయంగా కనిపించింది అందరికీ.

అయితే, నేనూ కామేశ్వర్రావూ చాలా సంతోషించాం. మేమా? మేమిద్దరమూ ఈ కథకు ప్రేక్షకులం మమ్మల్ని వదిలెయ్యండి,

"ఇక ముందు పంకజాక్షి గతేమిటి? వాడు – ఆ లక్ష్మీనారాయణ – దాంతో కాపరం చెయ్యటానికి పనికిరాడు." అన్నాడు కామేశ్వర్రావు నాతో పైరివేటుగా.

"దాన్ని పెళ్ళాడటానికే పనికిరాడు నన్నడిగితే!" అన్నాను.

నా బుద్ధి మాంద్యానికి వాడు విసుక్కుని, "అది సరే – వాడికి–వాడు–వాడితో అది –" అని తడువుకోసాగాడు నా మిత్రుడు.

"పోనీ, హాయిగా బ్రహ్మచర్యం ఆచరించి ఇంతవరమైనా సంపాదిస్తుంది!" అన్నాను.

"ఎంత అన్యాయం!"

"ఏమిటా అన్యాయం? నన్ను చూసి ఎవరూ జాలిపడరేం? నేను రోజూ చేసేది బ్రహ్మచర్యం కాదూ?" అన్నాను.

కాని, పంకజాక్షి బ్రహ్మచర్యం చెయ్యలేదు. ఆ మాటకొస్తే నేనూ చెయ్యలేదు. కామేశ్వర్రావు నాతో మాట్లాడటం మానేశాడు – పొత్తిగా కాదు, వెనుకటి మాదిరిగా.

పరస్త్రీ గమనం మహాపాతకమనీ, పర పురుష గమనం కూడా అటువంటిదేననీ కామేశ్వర్రావు నాకు వినపడేటట్టు అప్పుడప్పుడూ అంటూ వచ్చిన మాటల్నిబట్టి నేను గ్రహించగలిగాను.

నేను చాలావరకు కామేశ్వర్రావు వైఖరి సహించి ఊరుకున్నాను గాని అది రాను రాను దుర్భరమయింది.

"ఒరే, కామయ్యా, నువ్వు కొందరు సోషలిస్టులల్లే మాట్లాడకు, నాకు బాగుండదు" అన్నాను.

"సోషలిస్టులకేం?" అన్నాడు కామయ్య పళ్ళు బిగబట్టి.

"అది నీకు చాలా అప్రస్తుతం. నువు సోషలిస్టువా?"

"కాను. నువ్వే నన్ను సోషలిస్టన్నావు."

"నే నన్లేదు. సోషలిస్టల్లే అన్నాను."

"సోషలిస్టు లెట్లా మాట్లాడతారు?"

"నీమల్లే."

"నే నెట్లా –"

"సోషలిస్టల్లే."

"నేను సోషలిస్టల్లే మాట్లాడటంలేదు." అన్నాడు కామేశ్వరరావు ఒకక్షణం ఆలోచించి.

"అయితే ఎవరల్లే మాట్లాడతావు?" అన్నాను. దాంతో కామయ్య చిత్తయినాడు.

వాదనలో గెలిచానన్న మాటే గాని కామయ్య చెప్పింది నిజమేనని నాకు కూడా తెలిసి వచ్చింది. ఎవరూ లేరనుకుని కామయ్యగాడు పంకజాక్షి బుగ్గ గిల్లటం నా కంట పడినప్పుడు.

అటు తరవాత పంకజాక్షి నన్ను చూసి నవ్వినప్పుడు నేను తిరిగీ నవ్వ లేదు. అది మొహం చిట్లించి, తల విసిరి, జడ ఝాడించి నా మీద ఆగ్రహం విసిరింది. దాంతో నా కణత పగిలింది.

"ఒరే, కామయ్యా!" అన్నాను సౌమ్యంగానే.

"నేను నీ అంత దొంగ స్వాములార్ని కాను. ఆడది రంకుతనం చేస్తే, హరి హరీ అని చెవులు మూసుకోను. కాని, రంకుతనంలో కూడా ఒక నియమం ఉండాలి. ఎవడైనా ఒకడు –"

"ఒకడో, ఇద్దరో! అట్లా నియమంగా ఉండటం మంచిది! చెప్పు చెప్పు!" అన్నాడు కామయ్య.

నా క్రోపం వచ్చి, వాడితో తాత్కాలికంగా మాట్లాడటం మానేశాను.

తరవాత కొన్నాళ్ళకు కామయ్య నాతో రాజీకి వచ్చాడు.

"ఒరే, పంకజాక్షి, చూశావా? మరీ అన్యాయమైపోతున్నది."

"పోనీ మనకెందుకు?" అన్నాను.

"ప్రతి విషయంలోనూ మనం అట్లా ఉదాసీనంగా ఉండబట్టే సంఘం

ఈ విధంగా అఘోరిస్తున్నది. మన సుబ్రహ్మణ్యాని కెంత అప్రతిష్ఠో చూడు, పలానివాడి చెల్లెలు-"

మే మిద్దరమూ పోయి సుబ్రహ్మణ్యాన్ని హెచ్చరించాము.

"ఇంకోరు చేసే పన్లకి నన్ను సిగ్గుపడమంటే నావల్ల కాదు. నా సిగ్గంతా నేను చేసే పనికే చాలీ చాలకుండా వుంది" అన్నాడు వాడు, లెక్కల బియ్యే లెండి.

మొదట మొదట పరిసిపోయింది కాని కాలక్రమాన పంకజాక్షి అల్లిరి పాలయింది. ఒకటి రెండుసార్లు పంకజాక్షిని పట్టుకున్నారు. ఒకసారి దానికి శాస్తి కూడా చేశారు. చావగొట్టి మూల గదిలో కూర్చోబెట్టి బయటికి రానివ్వలేదు.

"అంతే కావాలి!" అన్నాడు కామయ్య.

"నా కళ్ళు హారతి కర్పూరం పెట్టినట్టు చల్లగా ఉన్నై" అన్నాను. కామయ్య చూడకుండా కళ్ళు తుడుచుకున్నాను.

అటు తరువాత పంకజాక్షికి పట్ట పగ్గాలు లేకపోయినై. దాని మొగుడికి జరిగిన శిక్షే దానికీ జరిగింది. ఇంకా అంతకన్న కూడా ఎక్కువే జరిగింది, ఆడది గనక.

"చూశావా, పంకజాక్షి పాప ఫలం ఎట్లా అనుభవిస్తున్నదో!" అన్నాడు కామయ్య.

"పెద్ద వాళ్ళూరికే చెప్పారుట్రా?" అన్నాను.

"అంతే కావాలి దానికి!" అన్నాడు కామయ్య.

"ఆ మాట అనకు. నాకు చాలా కష్టం వేస్తుంది" అన్నాను.

కామయ్య నా కేసి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"ఇంకా అంతకంటె పదింతలయినా పాపం లేదు" అన్నాను.

కామయ్య తృప్తి పడ్డాడు.

పాప ఫలం అనుభవించడం పూర్తి అయిన తరువాత పంకజాక్షి పవిత్రమైన ఆత్మ మాదిరిగా తళ తళ లాడసాగింది. అసలే అందగత్తె, ఇప్పుడు తేరి చూడరానిదై పోయింది.

ఈ సంగతి కామయ్య కూడా గమనించాడు కామాలు. ఒకనాడు నాతో తనంతట తనే అది కాస్తా బయట పెట్టాడు.

"నేను నీ వెధవ నీతి విని చెడ్డాను!" అని కామయ్య నిట్టూర్పు విడిచాడు.

పంకజాక్షికి తన హృదయం అర్పించడానికి వాడు చేసే ప్రయత్నాలు

నేను గ్రహించగలిగాను. నేను గమనించినంత వరకు అది వాడి వేడికి కరగ లేదు.

ఆ సంగతి వాడే నాకు చెప్పాడు.

"పంకజాక్షి పతివ్రతలకన్నా పాడుగా తయారయింది. అయినా నువు కూడా కదిలించి చూడు! ఏం జరిగిందో మాత్రం నాతో చెప్పు!" అన్నాడు కామయ్య.

రెండు రోజులైన తరవాత కామయ్య మళ్ళా నాతో ఈ ప్రస్తావన ఎత్తి నప్పుడు "లాభం లేదురా కామయ్యా! ఇప్పటి పంకజాక్షిని చూసి ఆకాశంలో అరుంధతి కూడా బయటికి రావటంలేదు" అన్నాను.

"మొగుడి దగ్గిరికి పోతుందిట్నా?"

"పోదుట."

"ఈ మొగుడు లేని పాతివ్రత్యం చూస్తే నాకు మండిపోతుంది" అన్నాడు కామయ్య. "ఏం చేస్తుందిటా?"

"నేను చెప్పిన బ్రహ్మచర్యమేమో?" అన్నాను.

"నీ మాటంటే దాని కంత గురేం?" అన్నాడు కామయ్య.

తరవాత ఒక నెలకు పంకజాక్షి మాయమయింది. మరి రెండు రోజులకు తెలిసింది_ పంకజాక్షి ఎవరితోనో లేచిపోయిందని. ఆయన ఎవరో డిప్టీ కలెక్టరుట. భార్య పోయిందిట, నడి వయస్సువాడట.

"ఆయనకూ దీనికీ ఎట్లా లంగ రందిందో నే నూహించుకోలేకుండా వున్నాను." అన్నాడు కామయ్య.

నేను మాట్లాడలేదు.

"ఇక దాని పాట్లు కుక్కలూ నక్కలూ పడవు" అన్నాడు కామయ్య తన దృష్టితో చూసి.

"ఇది అదివరకు మాట. ఇక కుక్కలూ, నక్కలూ పడే పాట్లు అది పడదు." అన్నాను.

"నీ కెట్లా తెలుసు?"

"నీ కెట్లా తెలుసూ, అది పడే పాట్లు కుక్కలూ నక్కలూ పడవని?"

"ప్రశ్నకు ప్రశ్న వెయ్యకు."

"నువు కాంగ్రెసు వాళ్ళల్లే మాట్లాడకు" అన్నాను.

"కాంగ్" —— నాకేసి ఒక్కసారి చూసి బుద్ధి మార్చుకుని కామయ్య విషయం కూడా మార్చాడు.

"ఆ డిప్టీ కలెకదేరు ముసిలివాడై ఉంటాడు."

"కట్టుడు పళ్ళుట" అన్నాను.

"కోతి అయి వుంటాడు" అన్నాడు కామయ్య.

"నే నది ఒప్పుకోను, రెండూ ఇవ్వటం అన్యాయం. వాడికి ముసలితనమన్నా ఇద్దాం, లేదా కురూపి తనమన్నా ఇద్దాం. రెండూనా?" అన్నాను.

"రెండూనూ!" అన్నాడు కామయ్య ఖచ్చితంగా.

"పోనీ, వోటుకు పెడదాం తీర్మానాన్ని" అన్నాను.

"చాలా అనవసరం. ఆ డిప్టీ .... దాన్ని రోజూ చంపుకు తింటాడు. వాడు చావగానే దాని పాట్లు కుక్కలూ నక్కలూ పడవు" అన్నాడు కామయ్య.

"పడతై." అన్నాను.

"నీ కంతా వేళాకోళంగా వుంది." అన్నాడు కామయ్య.

"నీకే వేళాకోళంగా వుంది. ఆ డిప్టీ .... వాడు పదివేల ఇన్సూరెన్సు పాలసీ పంకజాక్షికి ఎసైను చేశాట్ట!"

"నీ కెట్లా తెలుసు?"

"చెయ్యలేదని నీ కెట్లా తెలుసు?" అన్నాను.

"నీతో మాట్లాడటం నాదే బుద్ధి పొరపాటు!" అన్నాడు కామయ్య.

"ఉండుండు. ఈ ఒక్క ముక్కా విని నాతో మాట్లాడటం మానివెయ్యి. పంకజాక్షి నాకు ఉత్తరం రాసింది. రేపాదివారంనాడు నిన్నూ నన్నూ బయలుదేరి రమ్మన్నది. వాళ్ళింట్లో రెండు రోజులుండి పొమ్మన్నది."

"నీకు రాసిందా?"

"ఇదిగో ఉత్తరం."

"నాకెందుకు రాయలేదూ?" అన్నాడు కామయ్య.

"రేపు వెళ్ళి స్వయంగా కనుక్కుందాం," అన్నాను.

రాను రానంటూనే కామయ్య నాతో బయలుదేరాడు పంకజాక్షినీ, డిప్టీ కలెక్టరునూ చూడటానికి.

పంకజాక్షి ఇల్లు వైభవంగా వుంది. పదిమంది నౌకర్లూ, పెద్ద మేడా, కుర్చీలూ, ఇంటోనే క్రోటన్లూ, వాకిళ్ళకూ కటికీలకూ అందమైన పరదాలూ అవీను. డిప్టీ కలెక్టరుగారి దబ్బంతా ఇదే వాడటం. అయన ముప్ఫయిరెండేళ్ళవాడు, అంత అందమైనవాణ్ణి నేను చూడలేదు. అతనూ, పంకజాక్షి పక్కపక్కనే నిలబడితే రాజూ, రాణీ అల్లే ఉన్నారు. అతను పంకజాక్షిని పువ్వుల్లో పెట్టి పూజిస్తున్నాడని రుజువయింది. వాళ్ళిద్దరూ క్షణానికోసారి కీచులాడుకోవటం చూస్తే కామయ్యకు ముచ్చటెయ్యలేదు.

మేం వెళ్ళేటప్పటికి డిప్టీ కలెక్టరుగారు ఒక నిక్కరూ, బనీనూ వేసుకుని లోడీలు తిప్పుతున్నాడు. అతని కండరాలు సముద్రపు అలలల్లే తిరుగుతుంటే కామయ్య కళ్లు తిరిగినై.

అతను పంకజాక్షితో మాట్లాడినట్లు మాతో మాట్లాడలేదు. ఎట్లాగైనా మాదగ్గర కాస్త హోదా కనబరిచాడు. పంకజాక్షి మాత్రం మాతో మామూలుగానే మాట్లాడింది.

మేమక్కడ వున్న రెండు రోజులూ చాలా హాయిగా గడిచినై. మేం వచ్చేటప్పుడు డిప్టీ కలెక్టరుగారు మా ఇద్దరి చేతులూ మథించి, మాతో "మీ ఉపకారం ఎన్నటికీ మరవను. మీరు అప్పుడప్పుడూ వస్తూ ఉండండి" అని లాంఛనంగా అన్నాడు.

బయటికి రాగానే కామయ్య "నువ్వాయనకు చేసిన ఉపకారమేమిటో కాస్త చెబుతావా?" అన్నాడు.

"పంకజాక్షి ఆయనతో లేచిపోవటానికీ నాకూ ఏమీ సంబంధం లేదు" అన్నాను.

"ఆ సంగతి తెలుస్తూనే వుంది. ఆ విషయం నీతో దీర్ఘంగా మాట్లాడాలి పద!" అన్నాడు కామయ్య.

"నువ్వు పో, నేను నీ వెంట రాను. నేను తరవాత బండికి వస్తాను," అన్నాను.

[ముద్రణ : మే 1947, మొండివాడు కథల సంపుటి,
రెండవ ముద్రణ : యువ బుక్స్, హైదరాబాద్]